

udkastet en trøstesløs Skildring af den uophjælpelige Armod, hvori Landet tilsidst vilde synke ned, dersom man ikke gjorde Alvor af at bryde med de nedarvede, falske Forestillinger om den hjemlige Muldjords »gyldne Aks« og resolut skaffede Befolkningen nye Indtægtskilder. Paavirket bl. a. af, hvad han denne Sommer havde set og lært i det rige, jødiske Købmandshjem, havde han villet vise, hvorledes en romantisk Tids Dyrkelse af den enfoldige Bonde i Forening med en hysterisk Tilbedelse af Naturen havde faaet de danske til paa Trods af al sund Fornuft og andre Landes Erfaringer at opretholde en Degne-Overtro paa Ploven og Smørret og Flæsket, der vilde føre Landet til den sikre Undergang.

Som Modstykke hertil var det hans Hensigt at fremtrylle et Billede af det Eventyrrige, hvortil Industrien i Forbindelse med hans eget Storstærk engang vilde kunne forandre Landet helt ind til de mørkeste og goldeste Hedestrækninger, hvor nu kun et Par magre Faar fandt kummerlig Føde. Han var paa dette Punkt fuldtud troende. Den Tanke, Jakobe hin Aften i København havde givet Udtryk, om Ingeniørvidenskaben som den naturlige Banebryder for Menneskehedens kommende Stortid, havde slaaet mægtig ned i hans Sind og genvakt skønne Drømme fra den halvforglemte Tid, da han som glathaget Yngling første Gang betraadte den polytekniske Skole med en højtidelig Forestilling om